

ZVON

JULY, AUGUST - ČERVENEC, SRPEN
2023

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Bůh
obloha a mraky
The Freedom Tower
biskup Václav Malý

Co kdyby

Ježíš přišel na svět jako malé dítě v naší době a začal seznamovat s evangeliem židovský národ teď na začátku 21. století? Dejme tomu, že by se narodil někdy kolem roku 1993 a začínal své veřejné působení právě v roce 2023.

Tak především jsem plně přesvědčen, že by naše společnost bez vlivu křesťanství nebyla na takové úrovni jako je dnes. Uvedu pár příkladů.

Vzdělávací systém – obrovský vliv, ne-li jediný, měla církev na počátku školního systému od nejnižšího stupně až po univerzity, které byly celé dílem středověké církve.

Nemocnice – péče o nemocné se nejvíce rozvíjela v církevních řádech, které se plně věnovaly nemocným a starým lidem. Už svatý Benedikt v 6. století založil nemocnici. Potom se rozvíjely nemocnice především v ženských řeholních společenstvích a řádech. Každý z nás zná kongregaci Misionářky milosrdenství, kterou založila Matka Tereza z Kalkaty. Po celém světě se sestry této kongregace starají o nejchudší lidi. Dnes je svátek sv. Aloise (21. června). Tento mladý Jezuita se nakazil a zemřel, když ošetřoval malomocné. Bylo mu 23 let.

Diskriminace – na tomto velice širokém poli hrálo křesťanství opět největší roli. I když by se mnohým zdál vliv církve v této otázce nevelký, anebo dokonce vliv opačným směrem, přece jenom postupem času vždy církev stojí a stála na straně utlačovaných, neuznaných... Kolik svatých lidí se staralo o práva lidí jiné rasy? Sv. Václav, Junipero Serra, jezuité v Jižní Americe v dobách kolonizace, abych uvedl jenom zlomek lidí. V Bibli čteme, že Bůh stvořil člověka jako muže a ženu ke své podobě. To vše jednoznačně mluví o rovnosti a důstojnosti všech lidí... Protože však žijeme ve světě velmi pestrém a také bohužel protkaném neznalostí a hříchem, potýkáme se často s otázkami, na které doposud nemáme odpověď. Uvedu příklad. Jak dlouho nám to trvalo v církvi než se jasně na II. Vatikánské koncilu formulovala odpověď na otázku vztahu k jiným církvím a jiným náboženstvím (Nostrae Aetate). Jak dlouho to trvalo, než jsme našli a stále hledáme odpovědnost v církvi, co se týká žen.

Přesto všechno se můžeme setkat s hnutím jako je „Freedom from religion foundation“, které v nedělním čísle New York Times (18. června 2023) mělo celostránkovou reklamu. To, co hlásají, mě trochu

pripomína jako nabádání pro hromadnou sebevraždu lidského pokolení. Něco jako na způsob prohlašovat, že je potřeba odstranit kyslík, aby se nám lépe dýchalo – dal bych tomu název „Freedom from oxygen“.

Všeobecně by se dalo říct, že tam, kde je křesťanství zakořeněno, roste úcta k člověku, ve všech dimenzích mizí negativní rozdíly, disharmonie se mění na harmonii, mizí hranice a dokonce mohou zmizet hranice mezi národy. Ale to nechci předbíhat.

přijemnou četbu

VE FOREST HILLS 21. ČERVNA 2023

NA SVÁTEK SV. ALOISE - V DEN SLUNOVRATU
VÁŠ FR. ANTONÍN

papežové

papes

papežové

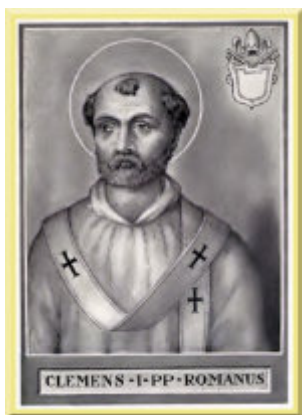
papes

Sv. Klement J.

papežové

papežové

papes

Svätý pápež Klement I. sa nazýva aj Rímsky, aby sa odlišil od starokresťanského teológa Klementa Alexandrijského. Bol tretím nástupcom apoštola Petra vo vedení rímskej a všeobecnej Cirkvi.

Spravoval ju pravdepodobne v rokoch 88-97.

O jeho pôvode nevieme nič určité. Viacerí biblisti a kresťanskí historici predpokladajú, že Klement bol aspoň za istý čas spolupracovníkom sv. Pavla. Naňho vzťahujú apoštolove slová v liste Filipanom: "Šľachetný Syzygos... zaujmi sa ich, lebo sa so mnou namáhali pri šírení evanjelia spolu

s Klementom a ostatnými spolupracovníkmi, ktorých mená sú zapísané v knihe života" (Flp 4,3).

Z listu, ktorý Klement písal korintskej cirkvi, vidieť, že veľmi dobre poznal starozákonné biblické knihy, dokonca aj apokryfy, a pritom získal vzdelanie v gréckom kultúrnom prostredí. Preto ho niektorí pokladali za helenistického Žida. Bolo by však treba ešte vysvetliť jeho čisto rímske meno, ktoré sa častejšie vyskytovalo v známej rímskej rodine Fláviovcov. V každom prípade Klement spájal v sebe tri veľké stredomorské kultúry a mal tak dôležité predpoklady na vedenie všeobecnej Cirkvi. Cenným dokladom toho, ako toto vedenie uskutočňoval, je spomenutý list Korint'anom.

Dôvodom na napísanie listu boli nepokoje v korintskej cirkvi. Niektorí mladí kresťania odmietli uznávať starších kňazov a znemožnili ich ďalšie účinkovanie. Keď správa o tom prišla do Ríma, Klement pokladal za potrebné zasiahnuť. V mene rímskej cirkvi napísal dlhší list, ktorý patrí k najvzácnejším starokresťanským spisom.

Prvá časť listu je pretkaná povzbudivými starozákonnými príkladmi, ktorými Klement chce ukázať, aké neblahé následky mala v dejinách človeka závišť a nenávišť a aké dobrodenia vždy prinášal duch pokory a pokoja. Klement v nej nabáda k svornosti, pokoji a poriadku. V druhej časti sa už priamo zaoberá korintskými udalosťami. Poukazuje na hierarchický poriadok, ktorý ustanovil Kristus a ktorý odovzdali cirkevným spoločenstvám apoštoli. Na základe tohto poriadku biskupi, kňazi a diakoni majú právomoc nie od laických veriacich, ale od apoštolov a od ich právoplatne ustanovených nástupcov. Preto aj v Korinte treba znova uviesť do cirkevnej služby kňazov, ktorých z nej vytisli odbojní laici. A pôvodcovia rozbrojov majú robiť primerané pokánie. V závere listu Klement vyjadruje nádej, že poslovia, ktorí niesli list, sa budú môcť vrátiť do Ríma s dobrou správou, že v korintskej cirkvi znova zavládol pokoj a poriadok.

Z historického hľadiska je list cenný pre zmienky o Nerónovom prenasledovaní kresťanov, o mučeníctve sv. Petra a Pavla v Ríme, o niektorých problémoch Cirkvi v tom období, o jej usporiadaní a o jej kladnom vzťahu k rímskej vládnej moci. List sa končí modlitbou, ktorá je pravdepodobne obmenou liturgickej modlitby používanej v najstarších časoch v Ríme. List je zvlášť významný ako svedectvo o prvenstve rímskej cirkvi, ktoré si táto uvedomovala od najstarších čias a ktoré uznávali aj ostatné cirkvi. List používali a odvolávali sa naň aj najstarší cirkevní spisovatelia počnúc sv. Polykarpom.

Podľa tradície za vlády cisára Trajána vzniklo proti Klementovi pobúrenie v meste. Prefekt mesta Mamertinus chcel utíšiť vzburu, a tak dal Klementa zatknúť. Na rozkaz cisára bol odsúdený na prácu v mramorových baniach na Kryme. Tam sa však vďaka nemu obrátilo toľko pohanov na kresťanstvo, že sa dostal pred pohanský súd, ktorý ho odsúdil na smrť. Hodili ho do mora s kotvou priviazanou na krk. Stalo sa to asi roku 100. Telo vytiahol jeden z Klementových učeníkov – Fébus a pochovali ho. Jeho telesné pozostatky našli svätí solúnski bratia Cyril a Metod, keď boli s byzantským posolstvom u krymských Chazarov pred svojím pôsobením na Veľkej Morave. Tieto ostatky potom priniesli na Veľkú Moravu a neskôr do Ríma, kde ich pápež Hadrián II. uložil v bazilike zasvätenej sv. Klementovi. V tejto bazilike bol napokon pochovaný aj jeden zo spomenutých solúnskych bratov, našich vierozvestov, sv. Konštantín-Cyriľ.

Jmenuji se Br. Jan Cyril Vaněk a jsem členem řádu františkánů – Franciscan Friars of the Renewal (CFR). Vyrostl jsem ve Študlově, malé vesnici na Valašsku nedaleko od Valašských Klobouk v České republice. Už od malička, mne a mých pět sourozenců, rodiče vedli k víře. Historie mojí rodiny měla na mě velký vliv – můj děda strávil 11 roků v kriminále, z toho devět v Jáchymově v uranových dolech a moje mamka pro svou víru nemohla na Universitu. Tohle, a hlavně taky svědectví mých rodičů, kteří skrze těžká rozhodnutí důvěřovali

Bohu, mne už od malička posilovalo ve víře a v důvěře v Boha.

Přesto všechno, i když Bůh mi vždy byl nablízku, jsem zkoušel žít svoje vlastní sny. Jeden z nich byl být muzikantem. A najednou mně bylo 20 let, pracoval jsem 8 hodin denně ve fabrice, zbytek dne pak doma na naší malé farmě a přes víkend jsem zkoušel a hrál ve dvou kapelách. Můj plán pro můj život nešel přesně podle mých představ. Uvědomil jsem si, že přesto že mám vše, co jsem chtěl, nejsem šťastný a naplněný. A tak jsem se otočil k Bohu a začal jsem se modlit: “Pošli mě a já půjdu; pošli mě kdekoli budeš chtít a udělej mě šťastným.”

Brzy na to, mi jedna moje kamarádka nabídla práci dobrovolníka v Anglii. I když jsem anglicky neuměl, cítil jsem, že to je Boží odpověď na moji modlitbu. Tak jsem všechno nechal za sebou a odjel jsem na jeden rok do anglické komunity Sion. (Sion Catholic Community for Evangelism) Tam jsem uklízel a staral jsem se o hosty. Avšak tento krok víry úplně změnil můj život, neboť jsem dal Ježíše na první místo v mém životě, s důvěrou v jeho věrnost, a zjistil jsem, že jeho plán pro můj život je mnohem lepší než můj. V Anglii jsem zůstal 8 roků.

A právě tam jsem potkal bratry Františkány – CFR. Od první chvíle jsem pocítil vnitřní touhu hluboko v mém srdci a uvědomil jsem si, že ta modlitba “Pošli mě a já půjdu,” je mnohem hlubší, než jsem si myslel. Byla to touha být poslaný nejen na jeden rok, ale na celý život.

Teď v létě mne čekají věčné sliby a jsem plný radosti a pokoje. Přesto, že jsem daleko od domova, svůj nový domov mám v Bohu, takže kdekoli mě pošle, tam s radostí půjdu. Moje životní cesta není tak heroická jako ta mého dědy, ale oba jsme se rozhodli důvěřovat Bohu a poznali jsme, že je vždy s námi.

Nebojte se důvěřovat Bohu.

Mše svatá za Br. Jana bude v den jeho věčných slibů v Astorii v obvyklý čas 10.30 AM. Jménem krajanské rodiny přeji Janovi radost a pokoj v následování Ježíše Krista. Ať vidíš Ježíše Krista ve svých bratřích a v těch, kterým jsi se rozhodl sloužit...

Fr. Antonín

‘THEIR GOD IS MY GOD’

HOMILY FOR MAY 14, 2023,
6TH SUNDAY OF EASTER

Deacon Greg Kandra

**There is not much we know about him beyond his name:
Matthew Ayariga.**

But his story, or what we know of it, matters to every one of us here this morning. In these weeks after Easter, it is a story of faith and courage that should humble every one of us. It needs to be told. I owe a debt of gratitude to journalist Luke Coppen, who published a story about this man’s life last week.

This much we know: Matthew Ayariga was born, it is believed, in Ghana in the 1980s or early ‘90s. Some accounts say he was raised a Christian, like about 70% of the population in Ghana. It is not known if he was Catholic.

At some point, he left his homeland to be a migrant worker and found his way to Libya and the port town of Sirte, where he befriended a group of Coptic Orthodox construction workers from Egypt. He worked with them. He lived with them. Perhaps, even, he prayed with them.

His life was otherwise unremarkable, and we probably never would have heard of Matthew Ayariga, except for what happened on February 15, 2015.

That day, Matthew was one of 21 construction workers rounded up by ISIS militants, who seized the men to make them an example to the world.

Video captured what happened next. The militants marched the men, all wearing orange jumpsuits, across a beach in Libya. They lined them up and ordered them to kneel.

Many of the prisoners could be seen moving their lips in prayer. The video called them, “people of the cross, followers of the hostile Egyptian church.”

One of the militants questioned Matthew Ayariga about his faith. He didn't look like the others. What did he believe?

Matthew replied simply, "Their God is my God."

Seconds later, all 21 men were beheaded.

This past week, Pope Francis added those 21 martyrs to the Roman Martyrology, the Catholic listing of all who have died for the faith. It is an extraordinary, even historic move — adding Coptic Orthodox Christians to an official Catholic document.

It was done as a gesture of ecumenism, solidarity and Christian unity, honoring the prayer of Jesus from John's Gospel "that all may be one." Pope Francis said: "These martyrs were baptized ... in blood, blood that is a seed of unity for all followers of Christ."

Their feast will be observed on the date of their execution, February 15.

These weeks after Easter have been full of celebration and joy, as we commemorate the holiest season of our faith. The readings every Sunday have proclaimed how the early Church grew and spread — today, the reading from the Acts of the Apostles described how countless numbers of people were converted in Samaria.

But the letter from Peter then speaks of the suffering of the early Christians, and links it to Christ's own passion: "Put to death in the flesh, he was brought to life in the Spirit."

With the pope's move this past week, we were reminded once again how so many today are suffering and being "put to death in the flesh," in every corner of the world.

Last year, the advocacy group Open Doors reported that an estimated 360 million Christians worldwide experienced "high levels of persecution and discrimination." Nearly 6,000 were executed.

Many died simply for what they believed, as witnesses to the faith, wanting only to do what all of us here take for granted every Sunday morning: to worship our God in freedom.

Here in a parish dedicated to the Queen of Martyrs, we can never forget the martyrs of our own time. In an age when so many call themselves Christian, paying lip service to faith, these figures did even more. They spilled their blood for what they believed.

But there is more. Beyond that grim reality, we see light. We are promised hope.

This Gospel we heard this morning foreshadows Pentecost, two weeks from now, as Jesus promises to send "an Advocate," the Holy Spirit, to be with his followers, to inspire them, to console them, to strengthen them and stand by their side. "I will not leave you orphans," he says.

That same Spirit endures today, inflaming the hearts of believers everywhere who hold fast to this sure hope, the hope of this Easter season that echoes with "Alleluias" and says, again and again, this certain truth: Death doesn't win.

The God who created us, and who came to dwell with us, is here with us today in this holy sacrifice of the Mass — and in a profound way, in the Eucharist we are about to receive.

And he remains with us continually through the gifts of his Holy Spirit.

Jesus did not leave us orphans. We are not alone. Pentecost endures.

The Church endures, because of people like Matthew Ayariga and countless others whose faith cannot be shaken.

This morning, we join our prayers to those of all the suffering Christians around the world — the persecuted, the imprisoned, the desperate, the afraid. May they know the consolation of Our Lady Queen of Martyrs.

And may the holy martyrs of Libya pray for us and our world.

Křesťanství stručně a v kostce (tzv. "kérygma")

Jako křesťané věříme, že **existuje Bůh**, jehož podstatou je **láska**.

Věříme, že Bůh stojí za existencí tohoto světa i člověka, že byl na počátku všeho dění.

Věříme, že Bůh si každého člověka **zamiloval**.

Věříme, že Bůh stvořil člověka, aby s ním sdílel lásku, krásu, radost, smích, přátelství, pokoj i dobrodružství... A zároveň, aby se člověk mohl **kreativně podílet** na díle stvoření.

Věříme, že člověk se ale ve své svobodě od Boha **odvrátil** a chtěl si vystačit sám.

Tím, že se člověk oddělil od Boha, vstoupila do života lidí **smrt**, nenávisť, trápení, závist, zášť, sobectví - hřích...

Bůh však sestoupil na svět: **Ježíš, Boží Syn** se sám stal člověkem, aby vyšel lidem vstříc a zachránil je.

Skrze Kristův život, učení, smrt a vzkříšení je nám **opět otevřena cesta** k Bohu a k plnohodnotnému naplněnému životu a to nejen jednou na věčnosti, ale již nyní a tady. K novému životu v lásce, radosti a pokoji...

Tato nabídka platí pro každého člověka. A je jen na **svobodném rozhodnutí** každého z nás, zda tuto nabídku chce přijmout.

Bože, jestli existuješ, dej se mi poznat!

Naše mše svatá k 40. výročí posvěcení kaple Panny Marie Hostýnské ve Washingtonu D.C. měla slavnostní a duchovní ráz. Jsem velmi vděčný panu biskupu Václavu Malému, že vážil dlouhou cestu přes oceán, aby byl s námi. Pan biskup Václav Malý ve svém kázání zdůraznil mimo jiné, že můžeme v Ježíši Kristu vytvářet jednotu i přesto, že každý z nás jsme jiní. Ne stejnost, ale jednotu v různosti. A právě na svátek Božího Těla nás Ježíš zve k tomuto společnému stolu, k Eucharistii. A potom, v jednotě s Božím Synem Ježíšem Kristem, budeme schopni oběti vydat se pro dobro druhých, pro dobro tohoto světa...

Chci ještě jednou poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě této slavnosti. Organizátorům mše svaté. Hudebníkům, kteří krásně doprovázeli zpěvy a hráli při mši svaté. Asistenci při mši svaté. Těm, kteří připravovali občerstvení a publikaci k výročí naší kaple. Ať vám Bůh žehná a žehná také vašim rodinám. Ještě jednou velké Pán Bůh zaplať...

Celou mši svatou můžete shlédnout na <https://youtu.be/8GtUJxGJzag>

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

PACIFISMUS OZNAČILA ZA HEREZI ruská pravoslavná církev. „Pacifismus se v různých obdobích církevních dějin vyskytoval v heretických naukách,“ uvádí se v materiálech pro jednání církevního soudu v kauze pravoslavného kněze Ioanna Burdina, někdejšího rektora kostela Kristova vzkříšení v obci Karabanov u Kostromy na Volze. Ten je souzen za to, že se s farníky odmítl modlit za vítězství Ruska nad Ukrajinou, vyslovil se proti válce, protože v ní „bratr zabíjí bratra, křesťan křesťana“, a na web farnosti umístil odkaz na protiválečnou petici. Kněz byl postaven mimo službu a v občanskoprávním řízení byl pokutován. Církevní soud označil jeho kroky za „jasný protiruský politický postoj, který je v naší zemi vnímán jako nepřijatelný“, nadto podle něj kněz diskredituje armádu a „jasně očerňuje činnost nejvyšších představitelů ruské pravoslavné církve“. Moskevský patriarcha Kirill opakovaně ruskou invazi na Ukrajinu podpořil.

2. června - Duchovní a kulturní Centrum Pierra Teilharda de Chardin otevřeli jezuité 2. června ve „francouzském Silicon Valley“ u Paříže. Na jihozápadním předměstí Paříže Saclay vzniká nová univerzitní a výzkumná čtvrť s desítkami tisíc rezidentů a nové jezuitské centrum chce být místem setkávání i duchovního a intelektuálního života pro věřící studenty a akademiky i pro každého dalšího příchozího. Přeje si být prostorem „obnovy a modlitby“ i institucí, která pomůže „osvětlovat současné etické, společenské, sociální, antropologické a duchovní otázky“ – jak stojí na webových stránkách centra centreteilharddechardin.fr.

16. června - krátce před devátou hodinou ranní byl papež František propuštěn z římské nemocnice Gemelli, kde se ve středu 7. června podrobil chirurgickému zákroku. Jeho první kroky mířily do římské baziliky Panny Marie Větší a první slova věnoval migrantům, kteří tragicky zemřeli v Řecku: „Tolik bolesti“, komentoval papež.

16. června - prostřednictvím Apoštolské nunciatury v Praze zaslal papež František osobní gratulační dopis Mons. Janu Baxantovi, diecéznímu biskupu litoměřickému, k jeho zlatému kněžskému jubileu. Mši svatou na poděkování bude biskup Jan sloužit v den 50. výročí kněžského svěcení v pátek 23. června 2023 v 17 hodin v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích. Jubilant snažně prosí o modlitby za nastolení Božího pokoje a míru v Evropě a na celém světě.

20. června - v době, kdy se papežův osobní mírový vyslanec pro Ukrajinu, italský kardinál Matteo Zuppi chystá na cestu do Moskvy, navštívil Vatikán metropolita Antonij, vysoký představitel ruské pravoslavné církve. Pozdravil se i s papežem po jeho pátečním propuštění z nemocnice. Setkali se už loni na mezináboženském fóru v Kazachstánu. Vztahy Vatikánu s Moskvou ochladly poté, co patriarchát podpořil ruskou agresi proti Ukrajině.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ČERVENCI A SRPNU 2023

datum	úmysl	dárce
2.7.	Za zemřelou Zdenku Sádlíkovou	Zdenek Sádlík
9.7.	Za zomrelého manžela Jana Samka	Elen Samek
11.7.	Za zemřelého George Soyku	Mary Soyka
12.7.	Za zemřelou Annu Kocurkovu	Mary Soyka
13.7.	Za zemřelou Zdenku Sádlíkovou	Zdenek Sádlík
16.7.	Za zemřelou Annu Kocurkovu	Mary Soyka
18.7.	Za zemřelého manžela Petra Bunžu	Greta Bunža
30.7.	Za krajanskou rodinu	
6.8.	Za Jana Cyrila Vaňka - s prosbou o požehnání k jeho věčným slibům	
13.8.	Za zemřelého George Soyku	Mary Soyka
20.8.	Za krajanskou rodinu	
27.8.	Za krajanskou rodinu	

**Ve dnech 16. června a 23. června
mše svaté v Astorii nebudou**

BLAHOPŘEJEME

v červenci a srpnu oslaví narozeniny: Šárka Elahi 2. července, Tonka Habek 4. července, Alexandr Dolinay 4. července, Matthew Reynolds 12. července, Emma Wartownik 15. července, Pavel Weirich 22. července, Kristýna Hnízdová - Giancola 28. července, Heda Krátká 1. srpna, Michelangelo Krupka Janík 4. srpna, Frank Křenčík 5. srpna, Šárka r. Králová 8. srpna, Rullie Anne Suda 8. srpna, Jakub Hnízda 12. srpna, Miloš Petr 16. srpna, Bohumil Halka 17. srpna, Petr Křenčík 18. srpna, Šimon Jarda Nehybka 18. srpna, Veronika Sikorjak 24. srpna.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Patricia Babor, Jan a Ludmila Kovar, Greta Bunža, Antonín Štěpán, manželé Murarikovi.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Narozen v Praze, syn editora spisů brě Čapků PhDr. Miroslava Halika. V letech 1966-71 vystudoval sociologii a filosofii na FF UK, titul PhDr. získal 1972; na podzim 1968 absolvoval trimestr sociologie a filozofie náboženství na University of Wales v Bangoru ve Velké Británii. V roce 1984 atestoval z klinické psychologie. Teologii studoval tajně v Praze a po roce 1989 postgraduálně na Papežské Lateránské univerzitě v Římě, kde v r. 1992 získal akademickou hodnost Th.Lic. Mons. prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D. je profesorem Filozofické fakulty UK, od r. 1990 je prezidentem České křesťanské akademie a rektorem kostela Nejsvětějšího Salvátora, od 1.X. 2004 farářem nově zřízené pražské akademické farnosti. Věnuje se rovněž mezináboženskému dialogu.

Za komunistického režimu působil v náboženském a kulturním disentu, po r. 1989 podnikl přednáškové a studijní cesty po všech kontinentech, byl mj. hostujícím profesorem na univerzitách v Oxfordu, Cambridge a Harvardu.

Jeho knihy vycházejí rovněž v angličtině, němčině, polštině, italštině, francouzštině, španělštině, čínštině a mnoha dalších jazycích.

Papež Jan Pavel II. ho jmenoval poradcem Papežské rady pro dialog s nevěřícími (1990), Benedikt XVI. čestným papežským prelátem (2008). Je členem Evropské akademie věd a umění a řady dalších institucí, obdržel řadu literárních i jiných cen doma i v zahraničí včetně Ceny kardinála Königa (2003) a Ceny Romano Guardiniho „za vynikající zásluhy o interpretaci naší doby“ (2010), Ceny za nejlepší teologickou knihu Evropy (2011), čestného titulu „Člověk smíření“ za zásluhy o křesťansko-židovský dialog (2011) a Rytířského kříže řádu za zásluhy, udělené prezidentem Polské republiky (2012). V roce 2014 bylo jeho celoživotní dílo oceněno Templetonovou cenou.

Tomáš Halík oslavil své 75. narozeniny. Za celou krajanskou rodinu mu přeji především inspiraci pro další krásné a povzbudivé knihy.